

1

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„V péči o trpící nám Ježíš poskytuje
tisíce příležitostí vnášet naději
do mnoha lidských životů.“*

Matka Tereza z Kalkaty

Úvodní slovo

Sestry a bratří, vstupujeme do dalšího ročníku farního časopisu, do nového školního roku – a do mnoha jiných nových skutečností. Pod vlivem nedávných tragických událostí ve Spojených státech je jistě obtížné pohlížet do budoucnosti s laciným optimismem. Jsme si spíše vědomi toho, že samo od sebe se nezlepší nic. To člověk se musí zlepšit, nejprve sám, pak své okolí, postupně a po malých krůčcích.

Ty maličkosti, u kterých začíná svítání na lepší časy, často leží u našich nohou a jsou tak obyčejné a všední, že se nad

nimi chce spíše udiveně vrtět hlavou. Ale přiznejme si to – obracet dějiny světa umí málokdo z nás. Tak co zbývá jiného, než začít u sebe a u těch nepatrností?!

I toto číslo farního časopisu vám nabídne mnohou inspiraci, kde je možno přidat svůj osobní díl ke společnému úsilí o nápravu věcí obecných.

Přejme si společně odvalu a velkodušnost i ochotu k oběti ve prospěch ostatních.

Váš otec Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• V průběhu září se rozbíhá podle možností na základních školách **vyučování náboženství**. Rozvrhy jsou k dispozici na ZŠ či v kostele a na faře. Mimochodem – ukazuje se, že tuto možnost přihlásit své děti využívá jen nepatrné procento rodičů. Zkusme se zeptat, jestli jsou to vždy jen objektivní důvody, které k tomu vedou, a co jiného pak rodiče dělají pro náboženské vzdělávání svých dětí, které zcela jistě všichni slibovali při jejich křtu?

• **Dosud se nám nepodařilo získat nikoho, kdo by vykonával službu kostelníka v našem kostele.** Zatím ji vykonávali „civilkáři“, nyní žádný takový není. Pokud byste věděli o někom, kdo by byl ochoten tuto službu převzít, dejte vědět na farním úřadě. Nemusí to být jen zájemce o náhradní vojenskou službu. Může se jednat i o důchodce či důchodkyni, případně několik takových, kteří by se střídali. V jejich případě by bylo možno počítat i s určitou finanční odměnou. Samozřejmě se však musí jednat o člověka spolehlivého, a také ochotného občas udělat něco navíc.

• **Rovněž tak se ukazuje potřeba doplnit okruh lidí ochotných vypomoci v kostele** tam, kde k tomu mají schopnosti. Bylo by dobré, kdyby se našel pro kostel příležitostný údržbář, elektrikář, event. člověk, který si poradí s dřevem či zednickým

náradím, dále by byla vítána paní na výpomoc s prádlem, v pondělí ráno je možno posílit „úklidový tým“ atd. Pokud se najde kdokoli ochotný, dejte na sebe kontakt na farním úřadě!

• Jako vždy na začátku školního roku avizujeme, že **příprava dětí na 1. sv. přijímání** bude zahájena zhruba se začátkem doby postní a bude probíhat vždy ve středu odpoledne na faře. Nutnou podmínkou bude, aby děti již měly za sebou alespoň jeden celý rok vyučování náboženství (tedy ne teprve letošní). Ostatní podrobnosti budou uveřejněny po vánocích.

• **Zájemci o přípravu na přijetí svátosti křtu z řad dospělých** se mohou hlásit na faře či v sakristii do konce září. Začátkem října se potom dohodne, jak a kdy bude příprava probíhat.

• **Příprava na svátost biřmování** se v letošním roce v naší farnosti otevírat nebude. Zájemci se mohou samozřejmě hlásit i v jiných farnostech podle tamních možností, nebo počkat, až se u nás shromáždí dostatečný počet biřmovanců (doufáme, že to bude už v příštím školním roce).

• **Příprava na svátost manželství** probíhá ve farnosti pravidelně každý měsíc. Začíná se každé první pondělí v měsíci v 19 hodin na faře na Lidické 6. Je nutné se předem ohlásit ve farní kanceláři osobně (pondělí 9 – 11 hodin, středa 9 – 11 a 15 – 17 hodin) či alespoň telefonicky (57 22 15) a upřesnit si všechny náležitosti kolem sňatku (otázka jeho možnosti, potřebných zákonných formalit atd.)

• **Příprava rodičů na křest dětí** probíhá rovněž na faře ve dvou variantách podle toho, zda rodiče žijí či nežijí ve svátostném manželství. I zde je třeba se nejprve ohlásit předem a upřesnit si podmínky přípravy. Upozornujeme, že křest dítěte v jiné než vlastní farnosti je možný až po písemném souhlasu vlastního duchovního správce.

• **Pohřeb z kostela či křemační rozloučení** se dojednává prostřednictvím kterékoliv pohřební služby. V krematoriu bývá přítomen kněz z naší farnosti většinou ve středu podle konkrétních požadavků. Pokud máte zájem o službu kněze z naší farnosti v jiných dnech, je to možné jen tenkrát, pokud se dříve, než jdete na pohřební službu, dohodnete, kdy bude kněz moci!

• **SPOCHAB Brno** (sdružení pro pomoc bezdomovcům) hledá další dobrovolné spolupracovníky pro tuto charitativní činnost. Podstatou činnosti je průzkum míst výskytu bezdomovců a event. poskytnutí nezbytné pomoci ve spolupráci s Armádou spásy, Charitou, městskými kurátory atd. Porady sdružení se konají vždy první středu v měsíci v 19 hodin v přízemí fary, Lidická 6. Zde je možno získat další informace.

• **Salesiáni Dona Boska v Brně – Líšni**, Horníkova 34a, ve spolupráci s Centrem pro církevní dějiny ČBK pořádají cyklus přednášek na téma „DON BOSKO – inspirativní postava duchovní a pedagogické kultury 19. století“. Koná se každou čtvrtou neděli v měsíci, poprvé 23. září 2001,

od 19.30 do 21.00 ve víceúčelovém sále Salesiánského střediska mládeže v Líšni, Kotlanova 13 (tramvaj 8, autobus 56, pod poliklinikou). Přednáší P. Dr. František HOLEČEK OM z Historického ústavu Akademie věd ČR. Dobrovolné vstupné bude použito na dostavbu střediska mládeže v Líšni.

• **Komunita Emmanuel zve na víkend pro snoubence**, který se koná 6. – 7. října 2001. Bližší informace najdete na vývěsce. Přihlášky na telefonním čísle: 05/35 20 04 manželé Levíčkoví.

Co stojí za povšimnutí!

O prázdninách u nás nastoupil jako kaplan otec Petr Beneš, což neuniklo ani bystrým očím redakce *Tomáška* (všichni nosíme silné dioptrické brýle). Chtěli bychom ho touto cestou jménem celé farnosti pozdravit, přislíbit modlitbu a popřát mnoho síly, Božího požehnání a milostí – bude je totiž určitě potřebovat.

Prosíme vás všechny též o modlitbu za otce Jiřího Topenčíka, který nyní působí jako farář v nedalekých Šitbořicích.

Děkujeme, redakce.

Farní rada

Zpráva ze zasedání farní rady dne 11. září 2001

Farní rada na svém zasedání projednala zprávu duchovního správce farnosti o situaci vzniklé okolo uvažované rekonstrukce zázemí kostela. Pro informaci všech farníků vybíráme to nejpodstatnější:

1 Po zapracování připomínek farní rady a některých jednotlivých farníků byla dokončena definitivní verze projektové dokumentace uvažované rekonstrukce. Ta byla během prázdnin postoupena k projednání na příslušné instituce. Ze strany Hasičského záchr. sboru ani Městské hygienické stanice nenastaly komplikace.

2 Státní památkový ústav v Brně však vnesl řadu připomínek, kterými podmínil souhlas s vydáním stavebního povolení. Je třeba říct, že během přípravy projektu se s památkáři jednalo dvakrát na místě samém. Přesto se bohužel jejich nynější postoj podstatně odchýlil od původně deklarovaných požadavků, podle kterých se postupovalo při přípravě projektu. Tak např. nyní se žádá provedení stavebně historického průzkumu, dále restaurátorského průzkumu nástěnných maleb, ponechání a restaurování původní dřevěné podlahy 1. patra (ač je napadena dřevomorkou, což bylo doloženo odb. posudkem), restaurování původních dřevěných oken namísto nahrazení kopiemi, a dále řešení podlah přízemí obdobně jako v kostele (tedy užití

mramoru či dřeva místo navržené historizující dlažby), vypracování jiné varianty řešení soc. zařízení (ač byly už předloženy celkem čtyři) a vstupu do boční kaple atd.

3 Katastrální úřad, se kterým je nutno rovněž vše projednat vzhledem k tomu, že v části objektu je k rekonstrukci nutný jeho souhlas, jej nakonec podmínil požadavkem vybudování samostatné vodovodní a kanalizační přípojky, přičemž původně uvažované napojení na rozvody v jeho části objektu nedovolí. Ke stávajícímu projektu tedy bude nutno doplnit ještě novou část s těmito položkami a projednat na příslušných institucích, což samo o sobě představuje minimálně další půlroční zdržení.

4 Výše uvedené požadavky však především celou rekonstrukci posunují do nečekaných poloh co do finančních nároků: restaurování oken je až pětikrát dražší než výroba nových kopií, mramorová či dřevěná podlaha je několikanásobně dražší než keramická dlažba, jen položení potrubí nové kanalizační přípojky (bez čehokoli dalšího) je odhadnuto na 650 000 Kč atd. Celková suma, která by nyní byla nutná, tedy vyšplhala někam ke 4 milionům korun.

Z výše uvedených důvodů tedy duchovní správce rozhodl stáhnout další projednávání projektu z příslušných institucí, neboť se ukazuje, že celá věc bude finančně mnohem náročnější, a v nejbližší době si ji farnost nebude moci dovolit. Z dosud nashromážděných fin. prostředků

bude uhrazeno pořízení ak. kamen do boční kaple a sakristie, neboť stávající ústřední vytápění bylo v létě odpojeno, a dále dokončena rekonstrukce el. rozvodů a rozv. skříní v boční kapli a v kostele, což je vzhledem k stavu nynějších rozvodů již věc akutní. Další kroky pak budou učiněny hned, jakmile se objeví nějaké rozumné řešení.

Slovo nemocným

A proto neklesáme na mysl. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje.

Kor 4,16

Žádný člověk se nevyhne procesu stárnutí. Je to přirozený biologický zákon, kterému podléhají všechny živé organizmy. Pouze člověk však si uvědomuje všechno, co se stárnutím souvisí. Uvědomuje si, že mu ubývají síly a že už nestačí na řadu činností, které mu v minulosti nečinily potíže. Uvědomuje si velké množství fyzických potíží, které mají za následek, že je často odkázán na pomoc jiných lidí, a to ho deprimuje. Objevují se nemoci, které jsou charakterické pro období stáří a které ubírají radost ze života. Člověk však nestárne jenom po stránce fyzické, ale i v psychické oblasti se objevují potíže, které dříve neznal. Většinou to začíná zhoršováním paměti a to se při prohlubování této vady projevuje tím, že se postižený nemůže zapojovat do hovoru, protože většinou

zapomněl to, co znal, a o čem se ostatní právě baví. I lidé, kteří dříve hodně četli, se dostávají do stavu, že nevnímají to, co právě čtou. Starý člověk je stále víc závislý na pomoci jiných lidí a to ho deprimuje a bere mu to i ty poslední radosti, které ještě má. Velikým křížem je pocit osamělosti a zbytečnosti, který vyplývá ze skutečnosti, že životní partner, se kterým člověk prožil dlouhou část života, už odešel, podobně i sourozenci, přátelé a známí. Děti už se osamostatnily, mají vlastní rodiny a pak i vlastní povinnosti a zájmy. Možná, že bydlí daleko a na návštěvu přicházejí velmi málo.

To všechno může způsobit, že člověk zatrpkne, je velmi nespokojený a to se může projevit na jeho jednání a přístupu k lidem, se kterými se stýká. Když člověk dříve nešířil kolem sebe nezištně lásku, těžko ji může čekat od lidí kolem sebe. Jeho negativní vliv na lidi se projevuje v jejich vztahu k jeho osobě. Když se člověk cílevědomě nebrání, zaujme nakonec vůči lidem i Bohu vztah naplněný odporem; to je snad to nejhorší, co ho může potkat.

Všichni víme, že je mnoho lidí, kteří se umí vyrovnat se skutečností, že stárnou, a prožívat toto nesnadné období lidského života tak, že je to přínosem pro ně samé i pro lidi kolem nich. Ve stáří mají lidé víc času a i když nejsou schopni reagovat na současné události a problémy, mohou vzpomínat na svůj minulý život, hodnotit ho, uvědomit si, co bylo špatné a tyto špatné postoje a skutky mohou přednášet Bohu a prosit o odpuštění všeho, čím se

proti Bohu provinili. Tím ze své duše odstraňují překážky, které jejich vztah k Bohu narušují a stále víc se mu přibližují.

Staří lidé bývají schopní se modlit i delší dobu a tím přinášet do lidské společnosti dobro. Mají možnost svou modlitbou ovlivňovat lidi kolem sebe a také různé dobré činnosti. Tak mohou nahrazovat to, na co neměli dříve dost času nebo možností, a také doplňují to, na co nestačí lidé kolem nich v současnosti.

Každý, kdo žije ve stavu posvěcující milosti, je živým nositelem Boha, který je v jeho nitru přítomen zvláštním způsobem. Člověk, který žije intenzivním duchovním životem, je proniknutý Boží láskou a šíří ji kolem sebe. Takový člověk si stále nestěžuje na svoje těžkosti, nelituje toho, že už má hodně roků, nezávidí jiným fyzické a psychické vlastnosti a schopnosti, ale jedná tak, že styk s ním je pro ostatní lidi příjemným zážitkem. To bývá příčinou jeho oblíbenosti i u mladých lidí.

Během celého života se musíme učit žít s Bohem, obracet se k němu ve svých modlitbách, přijímat svátosti, zúčastňovat se bohoslužeb. Když si osvojíme takový způsob života v době, kdy máme ještě relativně dost sil, budeme to umět i v době, kdy už naše síly budou ochabovat. Pán jistě ocení naši dobrou vůli a dá nám vždy všechno potřebné k takovému životu, který je až do svého pozemského konce dokonalou přípravou na život věčný.

Otec Josef Šik

Komentář

KOMENTÁŘ BRNĚNSKÉHO BISKUPA VOJTĚCHA CIKRLIHO K VÝSLEDKŮM SČÍTÁNÍ V ČESKÉ REPUBLICE

Milé sestry, milí bratři,

když byly zveřejněny předběžné výsledky letošního sčítání lidu, komentáře zdůrazňovaly jako jedno z největších překvapení více než milionový úbytek občanů hlásících se ke katolické církvi oproti sčítání před 10 lety. Je to jistě záporná skutečnost, tak jako celkový úbytek občanů nebo to, že se ke své národnosti přihlásilo daleko méně Moravanů, Slezanů či Rómů. My, kteří pamatujeme dobu před deseti, dvaceti lety, víme, že katolická církev v čele s kardinálem Tomáškem, s velehradskou poutí v roce 1985 byla největší silou protikomunistického odporu. Tento politický pohled na církev se promítl do sčítání, které proběhlo rok a půl po revoluci. Letošní sčítání už neodráží toto občansko politické smýšlení, ale daleko pravdivější vnitřní víru. Je nutné dodat, že poměrné srovnání ukazuje, že katolíků ubylo nejméně – o 32,6 %. Evangelíků o něco více – o 32,8 %, a nejvíce členů Církve československé husitské – o 45,9 %. A dále, že nejsou k dispozici údaje o tom, kdo jsou ti ostatní věřící, kterých o necelých 200 000 přibýlo. Dá se předpokládat, že jejich podstatná část je z oněch 350 000 přistěhovalců, kteří

pocházejí především z islámských, pravoslavných a jiných zemí. Pro zajímavost ještě výsledky z naší diecéze: 45,5 % nevěřících, 10,1 % náboženství neuvedlo, 44,4 % věřících, z toho 40 % katolíků. Z každých 5 lidí jsou 2 katolíci. Sestry a bratři, o čem tyto výsledky vypovídají? Že jedna třetina občanů jsou lidé věřící. Že nás katolíků je 26,3 %, že jsme tedy v naší společnosti nejsilnější skupinou mající společnou víru, společný životní cíl a postoje, a tedy i společný pohled na věci časné i věčné. Že jsme očištěni od těch, kteří se ke katolické církvi hlásili z jiného důvodu než pro víru v Boha, jak ji vyznáváme. Že katolíků a zvláště věřících občanů je více než volitelů kterékoliv politické strany, že tedy většinu z nich prostupujeme, některé více, některé méně. Děkujeme Bohu za to, že naši společnost z velké části uchoval v takovém stavu, jaký ukazuje sčítání, a prosíme ho, aby ji vedl k objevování, uznávání a vyznávání těch hodnot, které jsou pro ni podstatné a důležité. Vám všem děkuji, že jste se ke katolické víře při sčítání přihlásili, a vybízím vás, abyste aktivně jednali ve věcech veřejných i soukromých jako věřící katolíci.

K tomu vám ze srdce žehnám.

Váš biskup Vojtěch

CD natáčeti – i ve snu falešné tóny slyšeti

*reportáž ze soustředění
chrámového sboru Jolly Singers*

Za atypický průběh letošního soustředění vděčíme v podstatě našemu panu faráři o. Petru Vrbackému. Různých úvah typu „natočíme CD-éčko“ bylo již dosti, ale když se něčeho ujme o. Petr, je zde vždy nebezpečí, že to bude chtít dotáhnout do konce. Připravil nám bezvadné zázemí – ubytování ve Zvláštní škole (dle jeho slov nejvhodnější místo pro náš sbor), obědy v domově důchodců, zkoušky na faře a vlastní natáčení v sále ZUŠ Slavkov. Všude nám vyšli vstříc v míře vrchovaté, a proto jim chceme vzdát upřímný dík.

Vzpomínky na vlastní natáčení jsou značně různorodé. Rozhodně jsme byli vyléčeni z jakékoli případné pýchy a hrdosti na náš zpěv – viz „... to jste dnes zas krásně zpívali ...“ chválí nás po mši babička, která si zapomněla naslouchátko doma.

Došlo na lámání chleba. Hodně nám pomáhal elán našeho dirigenta Petra Veselého, jenž obdařen sluchátky radostně poskakoval, byť si tím vysloužil přezdívkou Otík (kdo viděl film „Vesničko má středisková“, pochopí). Však byl také chápavými členy našeho sboru obdařen „pravými“ traktorovými sluchátky, zakoupenými v hračkářství, a rohlíkem.

Ale teď zcela vážně, náš dík patří nejen Petrovi, ale i Františkovi Fialovi, Marti-
novi Křížkovi a všem, kdo se zasloužili
o vznik CD, které se objeví pravděpodobně
koncem měsíce října. Snad naše práce,
snaha i únava je v dobrém zhodnocena a
přinese radost, povzbuzení a pokoj všem
naslouchajícím.

– mv –

Vlčata zvou mezi sebe

40. skautský chlapecký oddíl Brno přijme mladé nováčky do družinky vlčat – chlapce ve věku od 6 do 10 let.

Vaše ratolesti u nás poznají nové kamarády, pobaví se a určitě se něčemu přiučí. Z programu: jednou týdně se konají schůzky, kde se hrají nejrůznější hry, asi jednou do měsíce jezdíme na výlety. Vše vrcholí prázdninovým táborem. Velká část kluků v oddíle zároveň ministruje u sv. Tomáše.

Kontakt: za vedení vlčat: Klokan Petr Přidal (tel.: 45 21 52 60) a Bob Josef Zelinka (tel.: 44 21 94 23), oddílový vedoucí: Okap Pavel Koukal (tel.: 48 52 11 29).

Z farní charity

1

Sestry a bratři,

v 6. čísle VII. Ročníku „Tomáška“ jsme vás upozornili, že OSN vyhlásilo rok 2001 Mezinárodním rokem dobrovolníků. Uvedli jsme k tomuto tématu některé myšlenky Svatého otce a ředitele Diecézní charity Brno ing. Oldřicha Haičmana a byli bychom rádi, kdybyste si je připomněli a zamysleli se nad nimi (pokud ovšem jste už „Tomáška“ č. 6 nedali do sběru). I my jsme o nich uvažovali a současně hodnotili situaci v naší farní charitě. Po počátečním nesnadném rozbíhání v roce 1993 nás bylo poměrně dost. Celkový počet dobrovolníků se tehdy pohyboval kolem dvaceti až pětadvaceti. Průběžně podle svých osobních situací někteří odcházeli, ale zase noví (většinou ženy) přicházeli, takže celkový počet se více méně neměnil. Až v minulém a letošním roce došlo k výraznému poklesu počtu dobrovolníků. Je nás pouze čtrnáct a také nám přibývá let a ubývá sil.

Abychom mohli s Boží pomocí pokračovat v naší činnosti, obracíme se na vás s prosbou o pomoc. Zvažte každý (každá), zda byste mohli doplnit naše řídňoucí řady, přijít mezi nás a zapojit se aktivně do služeb nemocným a osamělým bratřím a sestrám. Scházíme se každý měsíc ve čtvrtek před prvním pátkem (4. října, 1. listopadu atd.) po večerní mši svaté v kapli

u sakristie. Rádi vás uvítáme. Můžete také vhodit lístek s vaším jménem a adresou do charitní schránky vzadu v kostele. Těšíme se na vás a vyprošujeme vám pomoc Ducha svatého při vašem rozhodování.

2

V INDII BY MĚLA VZNIKOUT ČESKÁ LEPRASTANICE

Pod tímto názvem uveřejnil Katolický týdeník v č. 22 z 3. června 2001 rozhovor s předsedou české organizace LL – LIKVIDACE LEPRY akademickým malířem Jiřím Holým, který se nedávno vrátil z „průzkumné cesty“ po Indii. Poněvadž tuto organizaci finančně podporujeme z vašich darů, chceme vám otisknutím tohoto článku přiblížit její činnost a plány do budoucna. LL – LIKVIDACE LEPRY již několik let vyhledává místo pro založení leprastanice ve Třetím světě (v oblasti s největším výskytem malomocných) s možností přidat se k nějaké malé křesťanské leprastanici, která potřebuje pomoc pro její další komplexní rozvoj.

Podarilo se vám takové místo najít?

Bohudíky jsme ho našli v Amdě v leprastanici s malou nemocnicí, kterou vedou jezuité (ředitel Fr. Francis Ezhakkunnel SJ). Nachází se ve vnitrozemí v severovýchodní Indii, v jižní polovině federálního státu Bihár a je vzdáleno asi 500 km západně od Kalkaty.

Je v oblasti Amdy hodně malomocných?

Tato oblast je malomocenstvím zamořena. Ve velkém školním komplexu jezuitů, kde jsou každý týden kontrolovány děti, jsme na vlastní oči viděli, že tři z deseti postižených dětí měly ten zlověstný bílý necitlivý flíček – počátek malomocenství. A ve vesnici s dvěma sty obyvatel bylo vyhledáno šest případů.

Setkali jste se často s malomocnými?

Ano, mnohokrát, hned v nemocnici na lůžkovém oddělení v Amdě. Radostně nás vítali se sepnutýma rukama na hrudi, ukláněli se, tak jak se Indové zdraví. Navštívili jsme i další střediska, která jsou od sebe velmi vzdálená, abychom se seznámili i se sociálními problémy. Ve vesnici, kde jsme byli s paramediky vyhledávat malomocné, jsme byli prvními bělochy, kteří k nim kdy přišli.

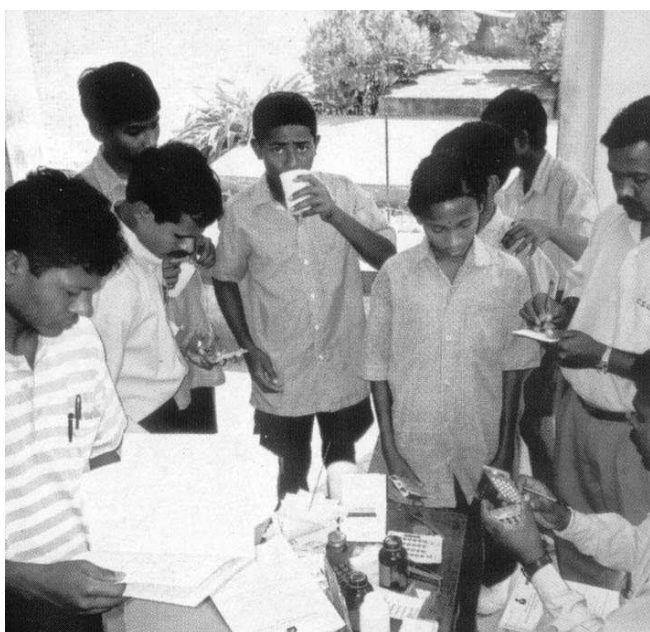
Ale největší zážitek jsem měl ve vesnici invalidů – lidí zbavených bacilů lepry – při nemocnici v Dhanbad. Měl jsem obavu, že setkání bude dramatické. Ale jásot, radost, láska vládne v této vesničce malých ubohých domků, nalepených jeden vedle druhého. Tady jsem poznal cenu lidského života, vděk Bohu a lidem, kteří pomohli. A křesťanské bratrství jezuitů vůči obyvatelům – Hindům...

Na čem jste se s řádem Tovaryšstva Ježíšova dohodli?

Že se k nim, doufáme v pomoc Boží, přidáme, zlepšíme a podstatně rozšíříme jejich zdravotní zařízení v Amdě. Připravujeme spolu projekt. S jejich pomocí se

snažíme získat pozemek velký asi jako Václavské náměstí. Nejprve by se na něm postavily dva pavilony po třiceti lůžkách pro nemocné leprou a TBC, současně by se založila zemědělská farma, která by jim poskytovala obživu. Komplexní projekt počítá s vybudováním ambulance, laboratoře, místností pro rehabilitaci, domky pro personál atd. Plánujeme sociální a kulturní zařízení: Domov pěstouna Josefa pro sirotky po obětech lepry a děti ležících pacientů, kde bude i školní výuka, rovněž vesničku pro invalidy, dílny pro výuku řemesel pro poloinvalidní a uzdravené pacienty a pro mládež. V budoucnu i malý kostel, který by na tomto místě neměl chybět.

Může LL-LIKVIDACE LEPRY na vybudování takového komplexu stačit?

Stavby v Indii jsou desetkrát levnější než u nás. Stavělo by se svépomocí, jak je to tam u jezuitů běžné.

Jaký by měl tento zdravotně-sociální komplex pro malomocné smysl?

Současně s plněním Kristova příkazu „Jděte do celého světa...“ by provozování tohoto komplexu pomohlo v této oblasti zbavit lepry, TBC i jiných tropických nemocí desetitisíce obyvatel. Navíc by děti mohly chodit do školy, ti starší se vyučit řemeslu a produkcí farmy by se pomohlo mnoha ubohým strádajícím „postavit se na vlastní nohy“. Zbavit je hladu, připravit jim důstojnou existenci.

Kateřina Nešlehová

Další informace o záměrech a práci LL-LIKVIDACE LEPRY najdete v prvním čísle letošního ročníku časopisu „Misionář malomocných“, který LL vydává dvakrát ročně. Dvacet výtisků tohoto časopisu doplněných poštovními poukázkami máte k dispozici na lavici v kapli u sakristie. Další poukázky v případě potřeby obstaráme. Předem děkujeme za vaši velkorysost a štedrost.

Kaďourkovi

3

Stále spolupracujeme se starobrněnskou farní charitou při organizování sběru použitých oděvů a jiných věcí pro úpickou Diakonii. Pro vaši informaci jsme vypsalí termíny sběrů do konce roku 2001 (seznam sbíraných věcí najdete na vývěsce vzadu v kostele):

Použité oděvy a další
věci pro Charitu sbíráme
do vagonu vedle nástupiště č. 5 u hlavního nádraží ČD
zastávka Nové sady tramvají č. 1, 2, 4, 8, 12 a 13

Prosíme všechny, kteří chtějí přispět, aby věci přinesli svázané do balíků nebo v pytlích či krabicích.

!!! Dodržte čas sběru !!!

**Věci přinesené po odbavení
vagonu nemáme možnost uskladnit.**

Bližší informace:

pí Halámková tel. č. 4324 9684,
pí Keprtová tel. č. 4312 9241, 4321 4816

Termíny sběrů pro Charitu:

19. a 20. října 2001

16. a 17. listopadu 2001

7. a 8. prosince 2001

pátek od 12 – 17 hod., sobota od 9 – 12 hod.

Výuka náboženství

Katecheté a vyučování náboženství ve školním roce 2001/2002				
Škola	Tel. škola	Vyučování	Třída	Jméno a příjmení
Kotlářská	41211773	Pondělí 15.30	1–3	Hana Švábová
		Pondělí 16.30	4–5	Hana Švábová
28. října	45212165	Pondělí 13.30	1–2	Božena Javorová
		Pondělí 14.30	3	Božena Javorová
		Pondělí 15.30	starší	Božena Javorová
Staňkova	41212038	Pátek 13.00	1–3	Jan Lorenz
		Pátek 13.50	4–6	Jan Lorenz
Botanická	41218093	Úterý 12.45	1–3	Vladimíra Pavlíková
Lidická, fara	572215	Pátek 14.30	6–9	Petr Beneš

Statistiky z diecéze

Výkaz o hospodaření brněnské diecéze			
PŘÍJMY	rok 1999 (Kč)	rok 2000 (Kč)	srovnání 2000/1999
sbírky	70 563 867	73 081 881	103,6 %
dary fyz. os.	16 068 445	16 330 456	101,6 %
dary práv. os.	2 278 933	3 398 672	149,1 %
dary zahraniční	1 506 997	3 814 853	253,1 %
příspěvek od			
– obec. úřadů	28 508 610	36 202 543	127,0 %
– okres. úř.	32 486 558	25 124 613	77,3 %
– ústř. orgánů a další	87 564 042	93 310 019	106,6 %
CELKEM	280 350 251	279 159 032	99,6 %
VÝDAJE			
mzdy	56 182 284	60 493 627	107,7 %
opravy památek	105 541 062	99 942 359	94,7 %
opravy ostatní	19 030 955	24 019 825	126,2 %
odeslané sbírky	20 490 768	19 209 068	93,7 %
dary a charita(*) a další	2 915 433	1 328 060	45,6 %
CELKEM	280 623 760	283 294 970	101,0 %
ROZDÍL	– 273 509	– 4 135 938	

(* pozn.: Diecézní charita má samostatný rozpočet)

Srovnání údajů o hospodaření některých brněnských farností					
FARNOST	VĚŘÍCÍCH	PŘÍJMY	VÝDAJE	SBÍRKY	NA OSOBU
Petrov	267	6 843 302	6 382 787	57 300	215
Komárov	253	748 964	622 617	48 074	190
Komín	557	553 418	443 976	139 940	251
Kr. Pole	997	923 059	758 494	89 675	90
Líšeň	941	1 564 361	1 536 119	151 941	161
sv. Augustin	1 053	2 197 771	1 794 836	78 586	75
sv. Jakub	823	1 350 524	1 104 280	209 279	254
sv. Tomáš	1 715	1 316 014	1 241 336	311 098	181
Zábrdovice	303	3 205 506	3 172 822	74 400	246

Úkony duchovní správy za rok 2000 v některých děkanstvích						
Děkanství	Křty	Sňatky	Pohřby	Kněží	Neděl. bohosl.	
					počet	věřící
blanenské	394	100	301	12	28	4 044
brněnské	981	292	1 461	76	94	17 798
hodonínské	383	120	436	17	45	8 748
jihlavské	246	61	255	16	31	3 766
mikulovské	103	26	113	8	28	1 194
slavkovské	151	50	266	16	42	4 174
třebíčské	330	134	425	16	46	7 202
vranovské	115	13	70	8	29	1 213
žďárské	446	138	381	18	42	8 576
za diecézi celkem	5 828	1 823	6 857	351	770	110 050

Komentář ekonoma diecéze:

- Úhrn všech sbírek a darů meziročně vzrostl o 3,8 %, což téměř kopíruje roční míru inflace.
- Hospodařením církevním majetkem (např. nájemné) je církev financována dvěma procenty, v roce 1999 to bylo 1,8 %.
- Příspěvky z veřejných rozpočtů (obec, okres, stát) vzrostly téměř shodně s inflací o 4 %.
- Finanční objem oprav se snížil na 99,5 % roku minulého. Přitom míra roční inflace ve stavebnictví činila 4 %. Tento stav jen potvrzuje skutečnost, že snížení objemu prostředků v církvi se přednostně odrazí v omezení oprav památek.
- Rozdílem mezi půjčenými a vrácenými finančními prostředky ve výši 2,3 mil. Kč je financována ztráta z hospodaření. Farnosti se i nadále zadlužují.

Ing. Petr Zelenka, ekonom diecéze

“Žeň je bohatá, ale dělníků málo...”

Mt 9,37

Pro všechny, kteří se chtějí stát misionáři ve svém okolí, škole, domově, ale třeba i v dálných krajích je tu:

Katolická komunita Emmanuel otevírá 2.října

2001 2.ročník

misijního kurzu,

zvaný **VEŠ** aneb

V e ě r n í

evangelizační

škola. Náplní

kurzu je kromě

duchovní a

v ě r o u ě n ě

formace také

hledání, příprava

a realizace

projektů, jak

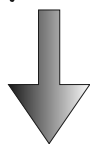
p ř i n ě s t

radostnou zvěst

m e z i

d n e š n í h o

s v ě t a .

Kurz je určen pro
mladé věřící ve věku

18-35 let.

Pravidelná

s e t k á n í

budou každé

úterý večer

po dobu 9-ti

m ě s í c ů v

Brně, budou

doplněna

misijními

akcemi a

n ě k o l i k a

společnými

víkendovými

pobyty.

Do kurzu se lze přihlásit na následujících kontaktech:

www.emmanuel.cz - stránka katolické komunity Emmanuel

Telefony: 0603 40 25 25 - Tomáš; 0607 57 66 76 - Ivo; 0608 44 35 35 - Eva

E-mail: misijka@centrum.cz

Jaké bylo TO a co TÓ bylo?

Tábor! A zorganizovali ho Drobek, Markéta, Petinka, Vlk a Roman pro své kamarády a jejich kamarády, v podstatě stejně staré (od pubertáků po čerstvé dostudovance – pracanty). Navázali na dobrou tradici loňského Seimei, oproti kterému došlo jen k drobným personálním změnám jak ve vedení, tak mezi vedenými.

A co se na Tom dělo? Asi pro mnohé: standardně kvalitní příval her a herek – krátké, dlouhé, denní, noční, náročné i veselé, notná dávka akcí uměleckých – básničky, divadýlka, výtvarno... dále pak velmi dobré jídlo a spaní, slušné zacházení, pěkné okolí, blízká hospoda - no to vše by mi snad mohlo stačit ke štěstí, ale nestačilo, To důležité bylo jinde.

Byla zde totiž skvělá parta lidí, z nichž každému šlo o To, aby dal ze sebe co

mohl a aby zde pak byla výborná nálada a vše probíhalo hladce. Podařilo se tedy vytvořit prima atmosféru – být prostě právě tam a právě tehdy a právě s těmito lidmi. Tomuto faktu nebránila, možná i pomáhala skutečnost, že nás tu byla taková příjemná směsice „věřících“ a „nevěřících“. Kolik bylo těch, či těch, nevím, protože zde provozované vnější duchovno (zahájení dne, před jídlem a někdy večer) přijímali v podstatě všichni opravdově za své, i s úctou k hodnotám, které člověka přesahují.

Zkrátka, kdo tam nebyl, neuvěří.

Tímto bych rád poděkoval všem, co pro To něco udělali, a pokud „Tomáška“ nečtou, tak jim to prosím vyřídíte.

Martin K.

Ministrantská Chaloupka

Jako každoročně připravil Ministrantský konvent u sv. Tomáše letní prázdninovou akci – Chaloupku. Tento rok se Chaloupka konala v obci Krásné na Českomoravské vrchovině (musím podotknout, že obec i její okolí bylo opravdu KRÁSNÉ) a startovala 29. 7. 2001 v neděli. Odjíždělo se od sv. Tomáše v 16.00 vozy, které zajistil pan farář. Já osobně jsem se na chaloupku dopravil až s dvoudenním zpožděním v úterý, ale z vyprávění vím, že cesta proběhla bez problémů a zbytek neděle byl věnován vybalování a seznamování se

s okolím – bydlištěm. V pondělí proběhla již první část etapové hry a začal klasický den prázdnin na chaloupce, který se sestával z budičku, rozcvičky, ranní hygieny, snídaně, nástupu s přednesem denního programu, dopoledním a odpoledním programem, obědem, večeří, uzavřením dne a spánkem.

Her byla připravena opravdu spousta a denní program nabitý k prasknutí, vždyť v jednom dni se odehrávaly až dvě etapové hry. Začnu však úterkem, kdy jsem přijel. V úterý jsme všichni pod vlivem počasí, ale i sami od sebe podnikly celodenní výlet na Fryšavu za koupáním. Všichni, jak kluci, tak vedení, se dostatečně vyřádili ve vodě, ať poctivým plaváním, či různým vyváděním jako je snaha utopit některého vedoucího, a když se nedaří, alespoň ho pořádně postříkat (což není nic příjemného zvláště ve chvíli, kdy do vody teprve vstupujete a jste ještě rozpáleni ze sluníčka). Po návratu se konala vydatná večeře a po ní klasický večerní fotbálek s a proti místním dětem, který definitivně dorazil i ty s největší výdrží. Zbytek dní pokračoval v hrách až do pátku, kdy byla etapová hra završena pokladovkou a nočním táborákem. Před tím, než se vrátím ke hrám, musím zmínit i velmi vítanou čtvrtěční návštěvu otce Jiřího a nového kaplana u sv. Tomáše,

otce Petra. Oba s námi všemi strávili příjemnou část večera povídáním a od otce Petra jsme dostali na závěr Novokněžské požehnání. Her proběhla, jak už jsem psal, spousta, včetně stezky odvahy, velmi zajímavá byla hra *Messnerovy vrcholky*. Hra spočívala v dobývání všech největších hor světa – osmitisícovek. Kluci měli za úkol zdolávat hory v pořadí od nejmenší do největší. Vlastní vrcholky představoval jeden prudký kopec nedaleko za vesnicí, který byl pro účel naší hry rozdělen na čtyři stanoviště, každé obsazené jedním vedoucím. 1. stanoviště bylo **STARTOVNÍ STANOVISŤE**, kde kluci – horolezci dostali povolení k výstupu (na základě zvládnutí předchozího nižšího vrcholu) a peníze na zaplacení předpovědi počasí v základním táboře. Na zdolání každé hory měli horolezci tři pokusy a poté ji museli vynechat. Po povolení k výstupu se vydali na 2. stanoviště **ZÁKLADNÍ TÁBOR**. Zde po zaplacení poplatku získali „předpověď počasí“ pro výstup. Možnosti byli čtyři a horolezci si jednu z nich vždy vylosovali. Počasí mohlo být: jasné, proměnlivé, zatažené, sněhová bouře. V případě počasí jasného mohli horolezci pokračovat až na vrchol bez problémů, v případě bouře se vraceli zpět na 1. stanoviště pro povolení druhého pokusu neboť v bouři se hora pokořit nedala. V případě počasí proměnlivého a zataženého mohli kluci trochu riskovat a pokračovat ve výstupu na horu. Museli se však zastavit na 3. stanovišti – **KRITICKÉM BODĚ**. Zde je čekalo druhé losování a jednalo se o změnu v počasí buď k lepšímu

nebo k horšímu. V případě proměnlivého počasí měli šanci 2:1, že budou moci pokračovat na vrchol v případě zataženého počasí to bylo pouze 1:2. Pokud si vylosovali zhoršení počasí, museli se vrátit do 1. stanoviště pro povolení o druhý pokus, když vyjasnění, pokračovali na vrchol. 4. stanoviště byl VRCHOL, kde všichni došli obdrželi potvrzení o zdolání vrcholu, a vraceli se do 1. stanoviště pro povolení dalšího výstupu. Účelem hry bylo v časovém limitu zdolat co největší počet vrcholů. Hra to byla náročná fyzicky (běhání nahoru a dolů) i psychicky (kvůli nevydařenému losování se vracet kousek od vrcholu ze 3. stanoviště až dolů do 1. stanoviště). Ale kluci prokázali psychickou i fyzickou výdrž skutečných horolezců a i přes nepřízeň osudu se prali se zdoláním vrcholů až do posledních sil.

Po dokončení všech etapových her a po zvládnutí páteční pokladovky kluky čekal táborák na ukončení chaloupky. Vše nám vyšlo úplně přesně, protože po skončení táboráku se přihnala prudká bouřka (aspoň pomohla uhasit oheň). V sobotu ráno nás už čekal úklid chaloupky a odjezd do Brna, kde už čekali netrpěliví a odpočatí rodiče (alespoň do chvíle než jsme každý doma vybalili špinavé oblečení).

Už teď se já i celý zbytek vedení těšíme na další Chaloupku v příštím roce a doufáme, že mužstvo taktéž.

– lv –

Výzva pro mládež!

VOLONTARIÁT

DOBROVOLNÁ SLUŽBA MLÁDEŽE V KATOLICKÉ CÍRKVI V ČESKÉ REPUBLICE

Mladí, církev vás potřebuje! S touto výzvou se obrazení biskupové Čech a Moravy na vás, mladé lidi. Církev současné doby potřebuje váš elán, vaše síly, vaše nápady. I na tebe se v tuto chvíli obrazení biskupové s výzvou: **Nabídní jeden rok svého života pro službu Bohu a církvi!**

Výzva biskupů k této službě vychází z jistoty, že nejlepšími apoštoly mladých lidí jsou sami mladí. Vstoupit do dobrovolné služby znamená zcela konkrétně přijmout s církví úlohu stát se aktivními v evangelizaci našeho národa.

Kdo jsou dobrovolníci? Věřící mladí lidé, nejméně 18-letí, kteří přeruší na rok své zaměstnání nebo školu, a takto získaný čas nezištně věnují organizované službě potřebným a službě Bohu. Jde tedy o dospělé mladé lidi, kteří se ke službě nejdříve rok připravují, a pak jeden rok žijí v malých skupinkách (po 2-4) na farách a spolupracují s místním knězem. Co služba dobrovolníků obsahuje? Jejich činnost se soustřeďuje především na animování volnočasových aktivit věřících i nevěřících dětí a mladých lidí.

Roční příprava zájemců začíná vždy na podzim a obsahuje pravidelně jeden víkend

v měsíci. Bude mít charakter studijně-formačního kurzu. Závěrečné soustředění se koná o letních prázdninách. Po něm budou dobrovolníci vysláni na fary, kde budou rok působit.

Dobrovolník má hrazeno sociální a zdravotní pojištění, ubytování a stravux a dostává malé kapesné. Informace a přihlášky jsou k dispozici v diecézních centrech pro mládež nebo na internetu: www.volny.cz/dobrovolnik. Projekt zajišťuje *Asociace křesťanských sdružení mládeže*.

„Pokud jde o úlohu vás, mladých, řeknu to jednoduše: jste nenahraditelní. (...) Odvažují se říci, že se mladý člověk, který by nevěnoval tou či onou formou nějaký čas službě druhým, nemůže nazývat křesťanem: Vždyť tak velké a tak četné jsou požadavky bratří a sester, kteří nás obklopují.“

Jan Pavel II., Turín 1988

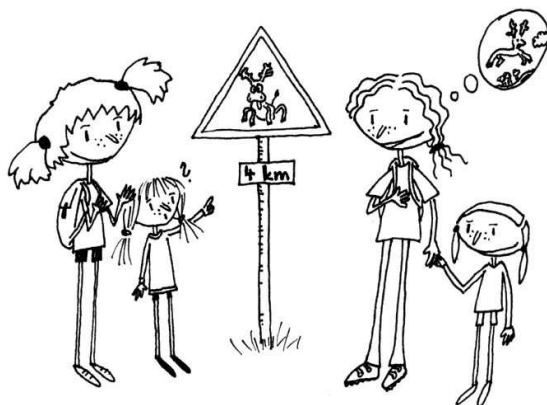
Pokladovka

tábor YMCA skautky

V měsíci srpnu L.P. 2001 byl jest vystavěn v lesích u města Bosworthu (v řeči místního lidu „Křižanov“) tábor rytířů ze Sunnyglade, Arrowlane, Ivyroad a Baycliff. Po celé 3 týdny trvajících 15. století zuřila shodou okolností u Bosworthu Válka růží. Do bitev zasáhla mnohokrát i výše zmíněná aristokracie. Například svým útekem, ze

Zipem a Veverkou obklíčeného hradu, či trochu zaslepeným úprkem před domnělým malomocným. Po celý tábor však bylo zřejmé, že všichni rytíři netrpělivě očekávají tradičně oblíbený závěrečný pochod. Nadšení šlechtici si dokonce sbalili své vaky o den dříve, než bylo plánováno! Jen s největším úsilím se laskavým hradním pánům podařilo nedočkavce zdržet do příštího jitra:

K snídani jsme dostaly po družinkách kotlík s kaší a ovocem. Potom jsme si sbalily věci a vyrazily jsme hledat ornamenty, které nám chybí. Byly v okolí tábora.

Konečně jsme dorazily na první stanoviště, kde byla Silven. „Tady z toho papíru vyrobíte vlašťovku a musíte přehodit tu mou!“ vysvětlovala Silven. Tak jsme si stouply na čáru a snažily se přehodit tu Silveninu. Potom jsme pokračovaly dál, ale bez L'Amico. Zůstala tam, protože ji bolela spálená noha. Abychom se dostaly na další stanoviště, musely jsme se brodit kukuřicí. Na kopci na nás čekala Zip. U ní jsme se třefovaly šiškami do stromu. Měly jsme tři pokusy. Získaly jsme 300 bojovníků. Dlouho jsme šly lesem, až byl oběd. Začalo pršet a my jsme si vyndaly

pláštěnky. Další stanoviště byla Nacre. Nosily jsme vodu z rybníka (pěkně špinavou) a nalívaly jsme ji rukama do Pringels nádoby, dokud nevyplavalo Kinder vajíčko uvnitř. Tam jsme bojovníků získaly 400, což je nejvíc. Pak jsme šly ve strašném vedru a já jsem si stěžovala: „Už mě to nebaví, dávat pořád jednu nohu dopředu!“ Všichni se mi smáli, ale nechápu proč, když je to pravda. Pak jsem uviděla bažanta a začala jsem se smát, ale Nardo se ptala, proč se směju, když je to pravda, a já jsem řekla, že se směju bažantovi, a ne té pravdě. Další stanoviště byla Liška. U ní jsme hrály piškvorky a vyhrála jen Sueño. Získaly jsme 80 bojovníků.

Potom jsme šly dlouho po silnici a byla tam značka jelen 4 km a Sueño řekla, že si myslela, že jeleni skáčou 4 km. Všechny jsme už nemohly, a když jsme zjistily, že ještě 2,5 km, tak to bylo ještě horší. Už jsme ani nešly, spíš se táhly a Nardo nás popoháněla. Napadlo mě, že siamská dvojčata to mají dobrý, protože mají čtyři nohy, a na výletě se jim jde určitě líp než člověku se dvěma.

„Tábor!“ zavolala Verča a všichni si oddechli. Slyšely jsme hlasy. Jistě, že už všichni byli v táboře. Sunnyglade, Baycliff i Ivyroad už ležely na karimatkách v lese. Když jsme se šly ohlásit Střízlíkovi, že jsme přišly, byly jsme rády, že už nemusíme jít a že jsme došly v časovém limitu. Večer hned všichni spali a určitě se jim zdálo, jak jdou.

Strixi

Příběh

Ondra hraje rád na housle. Neodsuzujme ho, je to docela normální kluk – baví ho fotbal, hokej, táboření a ve vodě je jako doma (všimněte si toho JAKO – vodníci přece nejsou), ale navíc ještě hraje rád na housle. Hned jak přijel z tábora, vytáhl své housličky a začal cvičit. Vždyť letos – i když je teprve třeták – má hrát v orchestru ZUŠ – paní učitelka mu to slíbila. Těší se a do první zkoušky orchestru doběhne nedočkavě celý udýchaný.

Vrací se však zklamaně, housle letí do kouta a z Ondry se řine celý vodopád hořkosti a zklamání: „Mami, paní učitelka mě dala do třetích houslí! Já vím, jsem ještě malej, ale UMÍM HRÁT!!! Ty dvě velké holky, co jsou tam se mnou, to ani pořádně neumí vzít do ruky a vržou, až mi vstávaly hrůzou vlasy na hlavě!“ Tomu se maminka v duchu usměje, protože včera vzala Ondru strojkem tak důkladně, že mu na hlavě nemělo co vstávat. Ale Ondrovi odpoví zcela vážně: „Nemysli si, paní učitelka k tomu měla určitě svůj důvod.“ „Důvod nedůvod, ještě k tomu jsou ty dvě takový nány! Já tam prostě chodit nebudu!!!“ přerušil ji prudce Ondra a práskne dveřmi svého pokojíku.

Příští středu však bere housle a jde. Vždyť ty dvě cácory by nebylo vůbec slyšet, to nemůžu paní učitelce udělat, říká si bez nadšení a loudá se směrem k budově ZUŠ-ky.

Začátkem října má soubor první vystoupení. Uprostřed hraní se vztyčí vysoký kluk z prvních houslí a k němu přistoupí nějaký špunt, co seděl až někde vzadu. Vypadají dost komicky, ale obecenstvo ani nenapadne se smát, když slyší, jak hrají, když vidí, jak tomu malému svítí oči a šmytec (pardon smyčec) se mu jen kmitá. Všichni nadšeně tleskají, orchestr musí udělat krátkou pauzu, a ta právě tak stačí jedné mamince, aby se vysmrkala a utřela si oči.

Pro nejmenší

Žabky si vyšly v dešti na procházku. Najdi dvě, které jsou stejné.

PRO BYSTRÉ HLAVY

28. září je (sestav z písmen správných odpovědí testu) svatého Václava. Vyzkoušej si, co všechno o tomto našem patronovi víš.

1. Svatý Václav byl
 - P. český král
 - S. český kníže
 - N. německý císař
2. Jeho matka se jmenovala
 - L. Drahomíra
 - R. Ludmila
 - O. Eliška
3. Svatého Václava vychovávala
 - Y. jeho teta
 - A. jeho babička
 - B. jeho matka
4. Svatá Ludmila byla
 - B. otrávena
 - C. zemřela přirozenou smrtí
 - V. byla uškrcena
5. Svatá Ludmila zemřela
 - R. na Karlštejně
 - J. na Pražském hradě
 - N. na Tetíně
6. Svatý Václav byl
 - A. rozený vojevůdce, pobil mnoho protivníků
 - O. snažil se vyjednávat v míru
 - C. byl to zbabělec
7. Bratr svatého Václava se jmenoval
 - B. Bivoj
 - P. Bořivoj
 - S. Boleslav
8. Svatý Václav zemřel
 - D. v Praze
 - T. ve Staré Boleslavi
 - K. v Římě